

۱۵

۶ راه حل ساده برای ۶ مشکل بزرگ

درد مضاعف بیماران

۱۶

۱۴

علاج صعب‌العلاج‌ها با ژن درمانی

محققان در مطالعات سال‌های اخیر با تکنیک
ویرایش ژنتیکی موفق به درمان برخی بیماری‌ها شده‌اند

زندگی

سه‌شنبه ۲۳ دی ۱۳۹۹ :: شماره ۵۸۵۳

مکتبی برای دستگیری

از خانواده

سال ۶۳ تعدادی از بانوان محله اسلامشهر، مکتب زینبیه را در محله خودشان راه انداختند؛ زمانی که جنگ تحمیلی در جبهه‌های جنوب کشور در جریان بود. از همان زمان، خانم‌های خانه‌دار با هدف کمک به رزمندگان و کمک به خانواده‌های نیازمند دور هم جمع شدند. در آن روزها آنها برای رزمندگان لباس می‌دوختند، غذا تهیه می‌کردند و به خانواده‌هایی که فرزندان‌شان را برای دفاع از کشور به جبهه‌های جنگ فرستاده بودند، سر می‌زدند. مکتب زینبیه بعد از جنگ به شکل دیگری کار خودش را ادامه داد و در دهه ۷۰ که مشکلات اقتصادی سایه‌اش را روی سر خانواده‌های محلات حاشیه‌نشین تهران انداخته بود، آنها از مردم و خانواده‌های نیازمند دستگیری می‌کردند. اتفاقی که حالا بعد از گذشت ۳۶ سال، در روزهایی که ویروس کرونا شایع شده‌است، ادامه دارد. به گفته‌ی هاجر رضایی، مسئول مکتب زینبیه این روزها در کنار زنان خانه‌دار محل، زنان تحصیل کرده و شاغل محله هم با مکتب زینبیه همراه شده‌اند و هزار نفر که همگی خانم هستند، در این مکتب رفت و آمد دارند و فعالیت می‌کنند. بعد از شیوع ویروس کرونا، از حدود ۱۱ ماه پیش تا به حال، عمده فعالیت‌های آنها در حل مشکلاتی که به خاطر کرونا به وجود آمده، خلاصه شده‌است. در مدت شیوع ویروس کرونا، خانم‌ها ۲۵۰ بسته ارزاق تهیه کرده‌اند و به دست خانواده‌های نیازمند رسانده‌اند. تهیه سیسمونی و توزیع ماسک رایگان در بین اهالی، از کارهای روزانه و همیشگی آنهاست.

در روزهایی که بسیاری از خانواده‌ها، با مشکلات اقتصادی دست‌وپنجه نرم می‌کنند و توان پرداخت هزینه درمان‌شان را ندارند یا کمک بخش مددکاری بیمارستان‌ها، هزینه درمان بیماران بدحال را پرداخت می‌کنند. هر ماه، مکتب زینبیه، هزینه جراحی دو سه بیمار را پرداخت می‌کند. در روزهای شیوع ویروس کرونا، هزینه درمان چهار خانواده نیازمند را که به ویروس کرونا مبتلا شده بودند، پرداخت کرده‌اند. اما شاید همراهی و همدلی خانم‌های محل در روزهای کرونا، در شرکت نشان داده باشد. خانم‌های محل، در طرح غربالگری بیشتر خودش را نشان داده باشد. خانم‌های محل، در طرح غربالگری سراسری شرکت کرده‌اند و به در خانه ۳۰۰۰ خانواده رفته‌اند و درباره مشکلات و نیازهایی که دارند پرسیده‌اند. مشاوره دادن برای محافظت در برابر ویروس کرونا و نیز، کمک به درمان کسانی که به ویروس کرونا مبتلا شده‌اند از کارهایی است که برای هم‌محلی‌هایشان انجام می‌دهند. رضایی می‌گوید هر کدام از خانواده‌های محل در صورتی که نیاز به کمک داشته باشند تنها نخواهند ماند.

فعالیت‌های جهادی و داوطلبانه، سن و سال نمی‌شناسد. این روزها هر شخصی به قدر توان برای بهبود اوضاع جامعه برمی‌دارد.

هر چقدر می‌خواستند از ۵۰ تا ۳۰۰ هزار تومان در صندوق قرض‌الحسنه پس‌انداز می‌کردند.

چند ماهی که گذشت و استقبال از صندوق قرض‌الحسنه مثبت بود، کرمی به این فکر کرد که چرا صندوق وام قرض‌الحسنه، بزرگ‌تر و کشوری نشود؟ به خاطر همین رفت به اداره آموزش و پرورش منطقه و طرحش را آنجا مطرح کرد؛ طرحی که البته با استقبال زیادی هم مواجه شد. صندوق قرض‌الحسنه کرمی در ظاهر شبیه صندوق‌های دیگر است؛ درست مانند صندوق‌های دیگر هر ماه هرکسی هر چقدر در توان دارد، مبلغی پول در صندوق می‌گذارد و بعد از پنج ماه می‌تواند از صندوق وام بگیرد؛ درست شبیه صندوق‌های قرض‌الحسنه‌ای که بین خیرین یا اعضای خانواده وجود دارد.

ایجاد صندوق قرض‌الحسنه اما کمی با دیگر صندوق‌ها متفاوت است. هر معلم رسمی و قراردادی که از نظر اقتصادی به مشکل برخورد داشته باشد، می‌تواند از صندوق وام بگیرد. مهم‌ترین دلیل که آنها به معلم‌ها وام می‌دهند برای ایجاد کسب و کار است. بسیاری از معلم‌هایی که در روستا زندگی می‌کنند، کسب و کار راه انداخته‌اند. در مدت زمان دو ساله که صندوق قرض‌الحسنه ایجاد شده، ۵۰۰ وام به معلمان داده شده‌است که از این تعداد، ۳۰۰ معلم برای راه‌اندازی کسب و کار، از این صندوق وام گرفته‌اند. وام اشتغال‌زایی این صندوق، حدود ۱۰ میلیون تومان است. بسیاری از معلمان، مرغداری، پرورش بوقلمون، کارگاه تولید قارچ و حتی دامداری راه انداخته‌اند.

به گفته کرمی، برخی از اشتغال‌زایی‌هایی که با کمک صندوق آنها به وجود آمده، حتی برای ۱۰ نفر شغل ایجاد کرده‌است. با همین قوانین، صندوق قرض‌الحسنه فرهنگیان هر ماه به حدود ۳۰ تا ۴۰ نفر وام قرض‌الحسنه می‌دهد. اعضای صندوق، ۸۰۱ نفر هستند و صندوق سالانه حدود دو میلیارد و ۲۰۰ میلیون تومان گردش مالی دارد. کرمی می‌گوید در مدت زمان دو ساله که از عمر وام می‌گذرد، ۱۳ میلیون وام به ۶۶۶ میلیون ریاال وام به معلمان پرداخت شده‌است.

کرمی از نتایج مثبت وام اشتغال‌زایی می‌گوید و توضیح می‌دهد که در آینده‌ای نزدیک، قصد مدیران صندوق قرض‌الحسنه این است که وام‌هایی برای اشتغال‌زایی در تعاونی‌های اقتصادی روستایی یا شهری راه‌پایان دهند. اتفاقی که از نظر او اگر به سرانجام برسد می‌تواند رونق اقتصادی خوبی را در شهرها یا روستاها ایجاد کند. هدفی که البته از نظر او، به‌زودی به مرحله اجرا می‌رسد.

اسم گروه جهادی که می‌آید همه ذهنشان می‌رود به سمت پسران و دختران جوانی که تا از درس و مشق فارغ می‌شوند، باروبنه می‌پندند و می‌روند به دورترین نقاط کشور، کتاب و قلم در دست می‌گیرند و آموزش می‌دهند یا این که نه با پیل و کلنگ، جاده و خانه می‌سازند. گروه‌های جهادی اما فقط مخصوص دانشجویان نیست. فرقی ندارد که شهروندان در چه شغل و زمینه‌ای فعالیت می‌کنند؟ کارگر، معلم یا مدیر و زن خانه‌دار هم گروه جهادی دارند. برای آنها مهم این است که کار داوطلبانه انجام دهند. هر جایی که به کمک‌شان نیاز باشد، کوله‌بار خدمت را روی دوش ببندند و برای دستگیری از هموطنان به‌شدت بایستند. برای بسیاری از آنها، شیفت کاری ایثار بعد از پایان شیفت کاری شغلی‌شان شروع می‌شود. هر زمانی که به تخصص‌شان نیاز باشد، دست رد به سینه هیچ‌کسی نمی‌زنند و پاشنه خدمت بالا می‌کشند برای این که سنگی را از سرباره بردارند. در ادامه سراغ گروه‌های جهادی رفته‌ایم که شیفت ایثار هرروزه دارند، فرقی هم ندارد که کارگر باشند یا این که معلم، وکیل یا زن خانه‌دار باشند آنها داوطلبانه برای کمک به دیگران سنگ تمام می‌گذارند.

بخشی از استان گلستان را زیرآب برد، اعضای گروه ماشین‌های خودشان را روشن کردند و برای کمک به مردم سیل‌زده شتافتند. راه‌ها را باز کردند و مردمی را که در سیل مانده بودند، نجات دادند. اتفاقی که البته در سیلی که چند سال قبل در بخشی از استان خودشان، خراسان شمالی اتفاق افتاد تکرار شده بود.

داستان کمک‌رسانی این گروه جهادی کارگری اما به استان و شهرهای نزدیک خلاصه نمی‌شود. آنها در زلزله استان کرمانشاه هم حضور داشتند و بسیاری از خانه‌هایی را که تخریب شده بود آواربرداری کردند. شیوع کرونا اما جنبه دیگری از فعالیت‌های آنها را نشان داد. فعالیت‌هایی که البته دیگر نیازی به استفاده از ماشین‌آلات نداشت و خود کارگران آن را انجام دادند. در شرایط اقتصادی بد و در شرایطی که خود کارگران جزو اقشار ضعیف هستند، آنها ۱۲۰ بسته غذایی به ارزش ۳۰۰ میلیون تومان برای خانواده نیازمند شهرستان تهیه کرده‌اند تا در حد و توان خودشان، سفره‌ای را برای نیازمندان پهن کنند اما شاید اوج ایثارگری کارگران شرکت پتروشیمی، حضور در بیمارستان‌های شهرستان و کمک به کادر درمان در رسیدگی به بیماران مبتلا به کروناست؛ عملی که

نشان می‌دهد فرقی ندارد که کارگر یا رئیس باشند چرا که در حد توان به نیاز دیگران پاسخ می‌دهند. در اوایل شیوع ویروس کرونا، آن زمان که ماسک و مواد ضدعفونی‌کننده نایاب بود آنها در شیفت‌های استراحت‌شان ماسک می‌دوختند و مواد ضدعفونی‌کننده درست می‌کردند و با تقسیم آنها بین مردم تلاش کردند زنجیره کرونا را قطع کنند.

گلکار می‌گوید دغدغه کارگران است که مسوولیت اجتماعی خود را انجام دهند و به خاطر همین هم احساس خوبی به آنها دست می‌دهد.

نشان می‌دهد فرقی ندارد که کارگر یا رئیس باشند چرا که در حد توان به نیاز دیگران پاسخ می‌دهند. در اوایل شیوع ویروس کرونا، آن زمان که ماسک و مواد ضدعفونی‌کننده نایاب بود آنها در شیفت‌های استراحت‌شان ماسک می‌دوختند و مواد ضدعفونی‌کننده درست می‌کردند و با تقسیم آنها بین مردم تلاش کردند زنجیره کرونا را قطع کنند.

گلکار می‌گوید دغدغه کارگران است که مسوولیت اجتماعی خود را انجام دهند و به خاطر همین هم احساس خوبی به آنها دست می‌دهد.

بخشی از استان گلستان را زیرآب برد، اعضای گروه ماشین‌های خودشان را روشن کردند و برای کمک به مردم سیل‌زده شتافتند. راه‌ها را باز کردند و مردمی را که در سیل مانده بودند، نجات دادند. اتفاقی که البته در سیلی که چند سال قبل در بخشی از استان خودشان، خراسان شمالی اتفاق افتاد تکرار شده بود.

داستان کمک‌رسانی این گروه جهادی کارگری اما به استان و شهرهای نزدیک خلاصه نمی‌شود. آنها در زلزله استان کرمانشاه هم حضور داشتند و بسیاری از خانه‌هایی را که تخریب شده بود آواربرداری کردند. شیوع کرونا اما جنبه دیگری از فعالیت‌های آنها را نشان داد. فعالیت‌هایی که البته دیگر نیازی به استفاده از ماشین‌آلات نداشت و خود کارگران آن را انجام دادند. در شرایط اقتصادی بد و در شرایطی که خود کارگران جزو اقشار ضعیف هستند، آنها ۱۲۰ بسته غذایی به ارزش ۳۰۰ میلیون تومان برای خانواده نیازمند شهرستان تهیه کرده‌اند تا در حد و توان خودشان، سفره‌ای را برای نیازمندان پهن کنند اما شاید اوج ایثارگری کارگران شرکت پتروشیمی، حضور در بیمارستان‌های شهرستان و کمک به کادر درمان در رسیدگی به بیماران مبتلا به کروناست؛ عملی که

نشان می‌دهد فرقی ندارد که کارگر یا رئیس باشند چرا که در حد توان به نیاز دیگران پاسخ می‌دهند. در اوایل شیوع ویروس کرونا، آن زمان که ماسک و مواد ضدعفونی‌کننده نایاب بود آنها در شیفت‌های استراحت‌شان ماسک می‌دوختند و مواد ضدعفونی‌کننده درست می‌کردند و با تقسیم آنها بین مردم تلاش کردند زنجیره کرونا را قطع کنند.

گلکار می‌گوید دغدغه کارگران است که مسوولیت اجتماعی خود را انجام دهند و به خاطر همین هم احساس خوبی به آنها دست می‌دهد.

گلکار می‌گوید دغدغه کارگران است که مسوولیت اجتماعی خود را انجام دهند و به خاطر همین هم احساس خوبی به آنها دست می‌دهد.

همیشه وکیل

زندگی +

تصور همه از حقوق‌دانان این است که پشت میزشان بنشینند و سرگرم کتاب قانون باشند. این تصور را اما گروه جهادی حقوق‌دانان جهادگر جوان‌رویی از بین برده‌اند. حقوق‌دان‌هایی که در شمال غربی استان کرمانشاه فعالیت می‌کنند و حوزه کاری‌شان هم در روستاهای شهرستان جان‌رود است.

گروه آنها کوچک است و اعضای آن را ۱۰ نفر فارغ‌التحصیل لیسانس و فوق‌لیسانس رشته حقوق و دو وکیل پایه یک و کالت تشکیل می‌دهند. آنها، به محله‌ای آسیب‌پذیر و روستاهای اطراف می‌روند و به افرادی که تمایل دارند، مشاوره حقوقی رایگان می‌دهند. آنها روزانه، به دو تا سه خانواده نیازمند مشاوره می‌دهند و گره از مشکلات حقوقی‌شان باز می‌کنند. به گفته مریم رستمی، مسئول این گروه جهادی، از یک سال پیش تا به حال، ۸۰۰ نفر از مشاوره صلواتی آنها استفاده کرده‌اند. رستمی می‌گوید بیشتر خانواده‌ها از آنها، درباره مشکلات خانوادگی مشاوره می‌گیرند.

لیلا شوقی

جامعه

کارگران همیشه حاضر

اصلش این است که بعد از کار سخت روزانه در شرکت پتروشیمی، راهشان را بگیرند و سریع خود را به خانه برسانند و خستگی درکنند و با خانواده وقت بگذرانند. کارگران پتروشیمی بجنورد اما بعد از پایان کارشان در شرکت، فکر و ذکرشان این است که شهرشان را بسازند و به خلق... کمک کنند. برای ایرج گلکار، مسئول گروه جهادی پتروشیمی بجنورد و گروه حدود ۳۰ نفره‌شان فرقی ندارد در کجا و در چه حوزه‌ای به خدماتشان نیاز است، آنها درصحنه حاضرند. گروه جهادی متشکل از کارگران شرکت پتروشیمی است و البته عمده فعالیت‌هایشان هم در حوزه عمرانی است.

سال ۷۴ بود که گروه بسیج شرکت پتروشیمی تشکیل شد و از همان زمان تا به حال هم اگر واقعه‌ای اتفاق افتاده، گروه بسیج باهم برای کمک وارد عمل شده‌اند اما حالا سه چهار سالی می‌شود که فعالیت این شرکت، سروشکل سازمان یافته‌تری به خودش گرفته‌است. حالا فعالیت‌ها و کمک‌های‌شان با برنامه‌ریزی بیشتری در حال انجام است.

به قول گلکار در هر شرایطی که مردم منطقه یا مسئولان منطقه‌ای مانند استانداری و بخشداری کمک بخواهند، اولین گروهی که همه به یادش می‌افتند، گروه جهادی آنهاست.

گروه جهادی کارگران پتروشیمی هر زمان که در جاده‌های روستایی خرابی ایجاد می‌شود، تجهیزات و ماشین‌آلات سنگین را روشن می‌کنند و به سرعت خود را به راه‌های روستایی می‌رسانند و جاهایی را که به خاطر باران و برف آسیب‌دیده‌است، درست می‌کنند. گروه آنها همه بتون‌ریزی‌های مدارس روستایی را که اطراف شرکت پتروشیمی قرار دارد، انجام می‌دهند.

بتون‌ریزی ساختمان‌ها جزو وظایفی شده که همیشه توسط آنها انجام می‌شود. هر وقت کشاورزی برای کاشت و برداشت نیاز به کمک داشته باشد، مستقیم به شرکت می‌رود و از آنها کمک می‌خواهد و این عزیزان البته با جان و دل قبول می‌کنند. گلکار می‌گوید ماشین‌های سنگین متعلق به شرکت پتروشیمی است و مدیرعامل شرکت هم با آنها همراهی می‌کند. سال‌گذشته اما زمانی که سیل

info@amejamdaily.ir

روابط عمومی: ۲۲۲۶۲۱۴۷

#ترافیک-کرج

ملایی از کرج:

مرکز خرید و فروش خودروی چیتگر در صبح‌های جمعه اتوبان تهران-کرج، باعث ترافیک شدید این مسیر شده‌است. حجم خریداران و فروشندگان خودرو در این مکان آنقدر زیاد می‌شود که این جمعیت به داخل اتوبان هم کشیده شده و باعث می‌شود تنها دو خط از این بزرگراه قابل تردد باشد. بهتر نیست پلیس بر این موضوع و ترافیک این منطقه نظارت ویژه‌ای داشته باشد؟

#تجمع-خرید

صفایی زاده از بومهن:

تجمع جمعیت در بازارها و مراکز خرید و فروش در منطقه بومهن بسیار سنگین است و مردم در مراجعه و ورود به این مغازه‌ها، فاصله‌گذاری اجتماعی را رعایت نمی‌کنند؛ به نظر می‌سد مراکز خرید این منطقه نیاز به نظارت ویژه‌ای دارند.

#خودرو-تک-سرنشین

احمدی از تهران:

هوای تهران همچنان آلوده است ولی تا چشم کار می‌کند، خودروهای تک‌سرنشین در خیابان‌ها دیده می‌شود. بهتر نیست برخورد قانونی با خودروهای تک‌سرنشین، یکی از راه‌های کاهش آلودگی هوا باشد؟

#پارکبان-خیابان

شفیع از تهران:

برخی از پارکبان‌های شهر، جای پارک‌های کنار خیابان‌ها را برای افراد خاصی نگه می‌دارند و اجازه پارک به دیگر خودروها را نمی‌دهند. آیا آنها اختیار جای پارک خیابان‌های عمومی را دارند؟ چطور می‌شود با این بی‌انصافی مقابله کرد؟

#کم-فروشی-بنزین

علیزاده از تهران:

برخی از متصدیان جایگاه‌های پمپ‌بنزین، مقدار بنزینی کمتر از درخواست رانندگانی که از خودرو پیاده نمی‌شوند و مانیتور را چک نمی‌کنند، در باک خودرو می‌ریزند. موضوعی که راننده در لحظه متوجه آن نمی‌شود اما بعدا که شکایت می‌کند، آن را قبول نمی‌کنند. چه نظارتی بر این متصدیان کم‌فروش وجود دارد؟

#پلیس-تصادف

کیان از تهران:

در تصادفات درون‌شهری پلیس راهنمایی-رانندگی باید دقت و نظارت بیشتری بر مدارک رانندگان داشته باشد. براساس تجربه شخصی من پیش آمده که اطلاعات کارت خودرو یا اطلاعات خودرو فرد خاطی و بیمه‌نامه یکسان نبوده‌است. چنین اتفاقی چطور ممکن است. آیا تطبیق این اطلاعات بر عهده پلیس حاضر در صحنه تصادف نیست؟